

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Athanasii Kircheri Fvldensis Bvchonii E Soc. Iesv. Prodromvs Coptvs Sive Aegyptiacvs

Kircher, Athanasius

Romae, 1636

Primitiæ Lingvæ Coptæ siue Aegyptiacæ Antiquæ Ad Eminentiss:
Principem S.R.E. Card: Franciscvm Barberinvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12784

PRIMITIAE
LINGVAE COPTAE

sive

AEGYPTIACAE ANTIQVAE

Ad Eminentiss: Principem S.R.E. Card:

FRANCISCVM BARBERINVM.

Præfatio.

CVM ita nobis, Eminentissime Princeps, à natura comparatum sit, ut ijs rebus, quas aut ob nouitatem suspicimus aut quarum cognoscendarum feruente tenemur desiderio, haud planè acquiescamus, nisi plenam & integram de ijs instructionem capiamus, quod cum in alijs omnibus, tum potissimum in rebus ad scientiam pertinentibus locum habere quotidie experimur. Certè rem haudquaquam ingrati auidis & curiosis Lectoribus me facturum existimaui, si Prodromo iam expedito, in quo de lingue Coptæ proprietatibus non nisi generatim tantum, à me disceptatū fuit. Specialem quandam, breuem ac perspicuam de huius lingue præceptionibus ac regulis tractationem hoc loco quoque subijcerem, ne quicquam ad res Coptas plenè intelligendas in Prodromo nostro omisisse viderer. Discussa itaque sine mora ingenti sanè Grammaticarum Coptarum, quas partim The-

N n.

sa-

thesauro nostro Coptarabico, partim alijs Codicibus Vaticanis prefixas reperi farragine; epitomen presentem compilare aggressus sum, quam iuxta consuetas nostrorum Grammaticorum leges, ab omni confusione vindicatam, ea methodo disposui, ut quęcunque vel in Arabica versione obscura, aut ob peregrinam tradendi methodum essent difficilia; ea Tyrorum ingenijs accommodata, hic breuiter, clarè ac dilucidè traderentur. Ne quoque Lector forsitan ob ignotę linguę spinosas traditiones, vnà cum tēdio animum ad ea addiscenda abijceret: minutiorum rerum seu particularum quarundam plus difficultatis habentium tractationem Thesauro Copto reseruauit, in quo Lector omnia ea quę ad linguam eam perfectè intelligendam pertinent, Coptarabico latine tractata plenius & penitus reperiet. Vale itaq; munificentissime Princeps atque hisce pauculis interim frueri.

LINGVAE COPTAE

seu

AEGYPTIACAE ANTIQVAE.

PARS PRIMA

CAPVT PRIMVM.

De literis Coptitarum.

Habent Coptitæ in vniuersum literas 32. quarum figuras, nomina, potestates, in sequente schemate contemplare.

Figura	Nomen	Nomen	Potestas
Α α	Αλφz	Alpha	A
B β	Βιzα	Vida	V
Γ γ	Γzεεεz	Gamma	G
Δ z	Δzλzα	Dalda	D
Ε ε ε	Ει	Ei	E
Ϛ α	Ϛο	So	S
Ζ z	Ζιzα	Zida	Z

N n 2

H

Figura	Nomen	Nomen	Potestas
H η	ΗΙΤΑ	Hida	I
Θ θ	ΘΙΤΑ	Thita	Th
Ι ι	ΙΑΥΤΑ	Iauda	I
Κ κ	ΚΑΠΑ	Kabba	K
Λ λ	ΛΑΥΤΑ	Lauda	L
Μ μ	ΜΙ	Mi	M
Ν ν	ΝΙ	Ni	N
Ξ ξ	ΞΙ	Exi	X
Ο ο	Ο	O	O
Π π	ΠΙ	Bi	P
Ρ ρ	ΡΟ	Ro	R
Σ σ	ΣΙΕΕΑ	Sima	S
Τ τ	ΤΑΥ	Dau	T
Υ υ	ΗΕ	H	E
Φ φ	ΦΙ	Phi	F
Χ χ	ΧΙ	Chi	Ch ω

Figura	Nomen	Nomen	Potestas
W ω	Δ α	O	O
W cy	Wes	Scei	Sc
Y y	Yes	Fei	F
h b	hes	Chei	Ch
z s	zops	Hori	H
X x	Xanza	Giangua	Gi
σ σ	σiee	Scima	Sc
T τ	τ	Dei	Di
ψ ψ	ψs	Ebsi	Ps

CAPVT SECVNDVM.

De Literarum quarundam
pronunciatione.

- B**, Vīda. v cōsonans, pronūciatur vt β: velut
ΒΗΘΑΝΙΑ. Vithania. Bethania.
- H**, Hīda similis est literæ Græcæ η, quæ I lon-
gum est: pronūciatur, vt I declinans ad E;
sed quādo inuenitur cum accentu desuper η̄,
pro-

pronunciatur, I, clarum. prioris exemplum
 ΗΤΕ quasi *ēre . īēem . imin.*

ΗΝ, Ni. in fine dictionis mutat formam, &
 scribitur sic *η*. sicut Hebraicum *ן* in fine *ן*.
 Exemplum. Πρετοριο *ς* πικκλο *ς*.

Θ, Thida vt *θ* VG. Θωοττ. Thoth men-
 sis primus AEgyptiorum.

Π, Bi. pronūciatur vt P. Ex. G. πρωεις piromi.

Τ, Dau. cū sit T. pronūciatur tamen vt D.
 Ex: C. τετεννα *ד* tetennahdi credidit.

Υ, He. profertur aliquando vt I, & y, & post *α*
 est v, vocalis. Exem: C. Θυβι, Thybi,
 ετιεαυ etimau.

Φ, Phi. aliquando P, declinans ad B. Ex: C.
 Φυλιξ Philix aut Bilix.

Χ, Chi. absque aspiratione pronūciatur eā fe-
 rē ratione quā Galli pronūciare solent *χ*
 Græcum..

Ψ, Ebsi, vt *ψ* pronūciatur. Ex: C. Ψυχη
 psychi.

Ω, Scai, Sc, pronūciatur vt *ω* Scin Hebræum &
 ش Arabicum. Ex: C. Ναυσωπι Nauschop.

Η, Ch. cum aspiratione vt *ח* Hebræorum vel
 ح Arabum. vt *ח*ηη hhen.

Ζ, Hori h. vt Hebræorum *ח* vel Arabum *ح*.
 X

X, Giangia profertur vt I, iota Hispanicū. vt hijo
Ϛ, Scima, Sc, similis in pronunciatione est, superioriter literæ **Ϙ** Schei.
ϛ, Hebræorum æquiualeat, simile est Thau Samaritanorum mystico, hoc est literæ Tau antiquorum Hebræorum, à quibus Aegyptij mutuati videntur. sic autem scribitur. **ϛ**. à Coptis pronūciatur Di EG. **ϛ** phtha, phda.

CAPVT TERTIVM

De varia diuisione Literarum.

Coptitæ quoque ad valorem & potestatem literarum melius dignoscendam, Hebræos imitati literas has in 5 veluti classes distinxerunt, secundum quinque præcipua organa, quæ natura cuique sono distinctè efferendo destinavit, nempe in literas Gutturis, Linguae, Palati, Dentium, & Labiorum.

Gutturis siue Gutturales sunt, quæ spiritu in Guttore formato efferuntur; suntque sequentes.

Α Ε Η Ι Υ Ζ Ω

Linguae siue linguales sunt, quæ lingua ad radi-

radices dentium affixa, & inde ad inferiores relabente pronunciantur. suntque sequentes.

Α Θ Λ Η Τ Τ †

Palati siue Palatinæ, aere ad palatum oris protruso pronunciantur. vt

Γ Κ Ι Χ Η Ξ

Dentium siue dentales, quæ dentibus anterioribus lingua pulsatis efferuntur. vt

Ζ Ε Ρ Σ Ψ Ω

Labiorum siue Labiales, quæ è labijs compressis erumpunt. vt

Β ς Π Φ Ψ Ψ

CAPVT QVARTVM.

De particulis seu literis quibusdam genus dictionum distinguentibus.

Notandum hîc primò in Coptis dictionibus seu nominibus genus nequaquam ex fine, quemadmodum apud Latinos, Græcos, & Hebræos, aut per articulos, dignosci; sed ex præfixis quibusdam literis seu signis vt ipsi vocant, quæ articulorum ad instar sunt, totam nominum generis distinctione-

tionem desumendam esse vt in exemplo.

I. Omnis dictio quæ præfixum habuerit signum Π, indicat nomen masculinum singulare determinatum articulo, quod Arabes cognoscunt per | & √. vt. Exem: C

πρωεις Vir. πωτηρ Saluat or.
 πειωιτ Semita. πειαρτρος. Testis.

Exceptio.

Nomina propria hoc signo carent. vti etiam apud Latinos, Græcos. vt

Μαρκος	Marcus	(πειαρκος
Σιμων	Simon.	(πεισιμων
Σαυλος	Saulus.	non (πεισαυλος
Παυλος	Paulus.	(πειπαυλος

2 Omnis dictio quæ habuerit præfixum signum † significat nomen femininum determinatum, quod Arabes per | & √ cognoscunt.

† εκκλησια Ecclesia. † παρθενος Virgo.
 † διαθηκη Testamentum. † ειρηνη Pax.

Signum † quoque indicat hominem (vt iuxta Arabum idioma loquar) de se ipso loquentem in prima persona singulari.

† πασαμι loquar. † παρσητε incipiam.
 † πατωιτ surgam. † παρσηλις sperabo.

Omnia dictio quæ initio habuerit præfixum signum Σ, indicat pluralitatem nominum, vel femininorum vel

o o

ma-

masculinorum, determinatè seu cum articulo **Α** ab Arabibus cognitam.

Αἱρωες		Viri.
Αἱθιοες		Mulieres.
Αἱεεαιου	pluralis numeri.	Fontes
Αἱφθοι		Cœli.
Αἱτωου		Montes
Αἱγγελο		Angeli

Omnia dictio quæ signum **ου** habuerit præfixum; significat nomen masculinorum vel femininorum indeterminatè; hoc est sine articulo.

ουρωες	Vir.	ουσι	Domus.
ουθιοες	Mulier.	ουιου	Pater.

Omnia dictio quæ præfixum habuerit signum **Ζαη**, indicat nomina pluralia indeterminatè sine articulo, vel sine **Α** cognita.

Ζαηαηγγελο	Angeli.	Ζαηεεα	Matres.
Ζαηπροφητης	Prophetæ.	Ζαηρωες	Viri.

CAPVT. V.

De octo literis Seruilibus mensurantibus omnem dictionem tam in nominibus quàm verbis.

Nota. Quemadmodum in cæteris linguis Orientalibus, literæ quædam sunt, quarum additione vel subtractione, in cer-

certā alicuius dictionis significationem deuenimus, quas & ideò seruales vocant, sic etiam in lingua Copta octo tenentur Literæ, quarum vnaquæque iterum alia 14 signa habet. quibus omnis dictio in nominibus & verbis mensuratur. Sed de his in sequentibus

P A R S II.

De Nomine.

In nominibus Copticis, consideranda sunt; Qualitas, Species, Genus, Numerus, Casus, de quibus breuiter totidem capitibus agendum.

CAPVT. I.

De qualitate Nominum Aegyptiorum.

Qualitate apud Aegyptios, & Coptitas, sicuti & apud cæteras gentes, nomen aliud est substantiuum, aliud adiectiuum. Substantiuum verò iterum est vel

Proprium	vel	Appellatiuum
Ιωαννης	Ioannes	ἄνθρωπος Vir
Ἰακωβος	Iacobus	πᾶτερ Pater.
Μαρκος	Marcus	ἡγεσία Terra
Πετρος	Petrus.	ὕδωρ Aqua.

Adiectiuorum verò

aliud est aliud est
 propriè dictum adiectiuum : adiectiuum demonstrat:

Ο ο 2

Ο ρ

Adiect: propriè	Adiect: demonstr:
Ὁραυ magnus.	Ἔστι hic.
V.G. ΕΡΕΧΕ Bonus.	V.G. ἡθου illa vel hæc.
υε multus.	Ἔστι ille.

Quibus proprium & adiectiuum demonstratiuum est sua natura restricta sunt & determinata; Appellatiuum autem & reliqua adiectiua, latè patentia & vaga restringuntur præfixo articulo. vti in superioribus exemplis patet, vbi vides articulum V.G. *ἡ* masculini generis, nequaquam proprijs nominibus, sed appellatiuis tantùm adiūgi.

CAPVT. II.

De Specie Nominum.

Species apud Coptitas duplex est, Primitiua & Deriuatiua. Nomen primitiuū est, quod nō deriuatur aliunde, vt

Ἦφε Cœlum Ἀγγελου Angelus.

Που Dominus. Πνε Spiritus.

Deriuatiuum verò quod ab alio deriuatur. estque verbale & Nominale. Verbale est quod deriuatur à verbo, qualia ferè sūt omnia adiectiua & participia: vt εικαχι. loquens. & cætera quæ à verbo formantur. Nominale verò est quod à nomine originē suā trahit; qualia sunt omnia illa adiectiua, quæ ab appellatiuo quopiam formantur. vt

Πνετικον	deducuntur à	(Πνε Spiritus.
σαρκικον		(σαρξ caro.
		σα

καεαρτιης		(καεαρια	Samaria
λευιτης		(λευι	Leui.
πιερως	deducuntur à	(πιερια	Siria.
σωεεστικον		(σωεεσ	corpus.

His quoque annumerari possunt, nomina deriuatiua locorum, quæ formantur præfixa particula, *πιρ* ut

*πιρ*εε ρακω† Alexandrinus.

*ιπρ*εεπιαζαρεθ Nazarenus.

*ιπρ*εερωεε Romnus.a

*ιπρ*εεπικη Nicænus

Sunt præter hæc multa alia deriuatiua nomina, veluti loci, temporis, instrumenti, actionis, vicis, possessionis, diminutionis, similiaque; Verùm ne similibus nominum monstris horrorem Lectori inferamus, utpote ad nostrum institutum non magni momenti futurorum, consultò hoc loco ea omittenda censuimus.

CAPVT. III.

De genere Nominum.

Genus duplex est, masculinum & fæmininum; Fæminina sunt ex significatione . 1 . Nomina mulierum, & ea quæ mulieribus tantùm conueniunt, ut *Μαρια* Maria. *Λουκια* Lucia. *Καθαρινα* Catharina.

2. Nomina Regionum & Urbium. ut *Χηεε* AËgyptus. *Αλεξανδρια* Alexandria. *Ταραβια*

Ara†

Arabia. **Κυπρος** Cyprus. **Σεβαστα** Sebasta.
& sic cæteris.

3. Omnia nomina appellatiua facillimè cognoscuntur ex præfixo sibi articulo, quo nunquam carent. cuius rei cape sequentem regulam.

Omnia nomina masculina vno ex his 4 signatur articulis.

Π. Πι. Φ. Φη.

Exemplum

Πρεφ † σβω	Magister.	πκοσμοσ	Mundus.
πρωει	Vir homo.	πλογιον	Rationale.
φραν	Nomen	πυρωει	Ignis.
φνετρωειεισ	dicens	πθνοσ	Aer.
ππια	Spiritus.	ππειωσ	Aqua.
πσωντ	Creatio.	πκαθι	Terra.

Regula 2.

Omnia nomina quæ aliquè ex his 5 habuerint præfixū articulū, erunt generis fæminini. Articuli autem sunt isti.

Θ. Ψ. Ψα. Ψε. †.

Exempla.

Θ	Θβακι	Ciuitas.
Ψ	Ψερηνη	Pax.
Ψα	Ψαπαρχη hoc est.	Toparcha
Ψε	Ψεση	Voluntas.
†	†πηχι	Venter.
†	†σωτηρια	Salus.

Ho-

Horum ¶ omnium dictorum articulorum vsitatiffimus est, & frequentiffimus.

Regula 3.

Omnia dictio quæ signum **or** initio habuerit præfixum, significat nomen fæmininum vel masculinum indeterminate, sine articulo.

orpawes Vir. **orhi** Domus

orcziēs Mulier. **orzo** Frater.

oriat Pater. **oreas** Mater.

Quomodo verò specificetur hæe particula, in arabisca lectione supra diximus.

CAPVT. IIII.

De numero Nominum Aegyptiacorum

Numeri nominum apud Coptitas sunt tres. Singularis, dualis, pluralis. De singulari, eiusque significatione in præcedentibus dictum est; de duali & plurali cape sequentes regulas.

Regula I. Omne nomen pluralis numeri determinate significationis, siue id masculinum fuerit, siue fæmininum, designatur per præfixos hosce articulos.

Hi. He. Hh. H.

Sing:		Plural;	
πρωει	homo.	πρωει	homines.
πεθεωουτ	mortuus.	πεθεωουτ	mortui.
πφικ	futurum.	πφικ	futura.
πεχωρδ	nox.	πεχωρδ	noctes.
ουρδεις	mulier.	ουρδεις	mulieres.
ψφ	cælum	ψφ	cœli.

Regula 2. Omne nomen indeterminatum pluralis numeri, siue id fuerit masculini, siue feminini generis, designatur per præfixum articulum. **Ζαι**.

Sing:		Plur:	
ουρweis	homo.	Ζαιρweis	homines.
ουρδεις	mulier.	Ζαιουρδεις	mulieres.
ουειαρ	mater.	Ζαιουειαρ	matres.
μαγγελου	Angelus.	Ζαιαγγελου	Angeli.

Ex quibus patet Cophtam linguam in inflexione nominum, nullam cum Græcis habere communionem; Apud Græcos enim pluralis cognoscitur ex fine nominis; secus apud Cophtitas; apud quos ipsa substantia nominis semper manet intacta, sola mutatione facta in additione particularnm dictarum.

Regula 3. Omne nomen siue id masculinum fuerit siue femininum, cuius initium signatur articulo **Ζαι** aut **Ηι** & finis litera **β**, quod duo Cophtitis significat, dualis est numeri. Ut

ουρweis	Viri.	Ζαιρweisβ	duo Viri.
		ουρδεις	

οΥCΖΙΕΙ mulier. ΖΑΠCΖΙΕΙΒ duę mulieręs.
 ΠΙΔΓΓΕΛΩC Angelus. ΖΑΠΔΓΓΕΛΩCΒ duo Ang:
 ΟΥΕΞΥ mater. ΖΑΠΕΞΥΒ duę matres.
 ΠΙΕΔΘΗΤΗC discipulus. ΠΙΕΔΘΗΤΗCΒ duo discip:
 ΤΦΕ Cœlum. ΠΙΦΠΟΥΙΒ duo Cœli.
 ΠΙΟΥΡΟ Rex. ΠΙΟΥΡΩΟΥΒ duo Reges.

Tota igitur generis nominum cognitio consistit in hisce signis seu literis præfixis. quæ si diligenter aduerte-
ris, nullam difficultatem inuenies in cognoscendo gene-
re nominum Coptorum.

Masc:sing: Fæm:sing: Com:sing: Plur:com: Plur:com:

Π	Θ	ΟΥ	ΝΙ	ΖΑΠ
ΠΙ	Τ	ΟΥ	ΝΕ	ΖΑΠ
Φ	ΤΔ	ΟΥ	ΝΗ	ΖΑΠ
ΦΗ	ΤΕ	ΟΥ	Ν	ΖΑΠ
	†			

CAPVT V.

De Casu Nominum.

Quemadmodum apud Hebræos, Chaldæos, Arabes, Aethiopes, quibusdam articulis nominibus præfixis constituuntur casus; sic etiam apud Coptitas, quamuis eorum non tanta ratio habeatur, vt in linguis Occidentibus. cum affixa fermè omnē eorum defectū facile supplere possint.

Præter particulas tamē sequētes ΠΙ. †. ΟΥ. ΝΙ. ΖΑΠ.

P P

quæ

quæ nominatiuis casibus tam in singulari quàm plurali aut duali vti dictum est, inseruiunt; alias quoque particulas cæteris casibus promiscuè seruientes Coptitis reperio. suntque sequentes.

ἡτε. η. ε.

ἡτε. Genitiui particula est. maximèque conuenit nomini quod est in regimine. Quemadmodum in sequentibus exemplis patet.

κῆφοῦ ἡτε κῆφοῦ Cœli Cœlorum.

οὐραδὸς ἡτε φη Mater Dei.

οὐροῦ ἡτε κῆφοῦ facies terræ.

κῆφοῦ ἡτε κῆφοῦ Reges terræ.

ἡτε κῆφοῦ ἡτε κῆφοῦ de manibus inimicorū.

κῆφοῦ ἡτε κῆφοῦ fructus ventris tui.

κῆφοῦ ἡτε κῆφοῦ salus dexteræ tuæ.

κῆφοῦ ἡτε κῆφοῦ Lumē oculorū meorum.

κῆφοῦ ἡτε κῆφοῦ virtus spei meæ.

Particulas verò alteras ἡ. & ε. sæpè quoque genitiuo præfixas reperio. vt

κῆφοῦ εἰπὼς Corpus Domini.

κῆφοῦ ἡτε κῆφοῦ Tribus Iuda.

κῆφοῦ ἡτε κῆφοῦ signum aduentus tui.

Plerumque tamen hæ particulæ promiscuè datiuo & accusatiuo inseruiunt.

In datiuo exempla sunt sequentia

κῆφοῦ

Πληθοι ἐπιραι	Veruntamen vae homini.
οτηρησον	Quot vicibus.
ηδιδος ἐλεαθητης	Discipulis suis &
ηδιδος τοδος εθουαβ	Apostolis sanctis (dedit)
ηεπετρος ηπιτεβ	da Petro denarium.
αυ ηπιθηκη	dedit pauperibus.

In Accusatiuo exempla.

Αυδτηνοωικ	Acccepit panem.
Πος εγενοζε ηπιθεκη	Dominus saluat iustos.
ηθοκετσωοη)	tu scis sessionem meam
ηταχινζεεσι)	& resurrectionem meam.
ηεταχιντωητ	
εγεοχορηηχε)	mittet Deus misericordiam sua
ηηεπερηαι)	

Verum hæ duæ particulæ η, & ε. quando Datiuo, Accusatiuo, aut genitiuo inseruiant; aut quæ sint Regulæ ad id cognoscendum cum fusioem tractationem requirant, in Thesaurum distulimus dicere; ibi enim Regulæ singularum harum particularum volente Deo fusius declarabimus. Quare eò Lectorem remittimus.

Porro Vocatiuus & Ablatiuus propria quoq; sibi vendicant præfixa. Vocatiuus quidē Ηα. ω. Ζω. χε. vt
 ωιτεηπαλαδος audi o popule meus. ωηεθε-
 ει ο mulier. Ζωιπος Domine. vel χεπος.
 P p 2 Quam-

Quamuis Ablatiuum Coptitæ non habeant, exprimunt tamen eum per adiunctas particulas $\iota\chi\epsilon\tau$. $\delta\epsilon\tau$. $\epsilon\beta\omicron\lambda$. $\epsilon\beta\omicron\lambda\delta\epsilon\tau$. hoc est, de, in, ex, ab. quemadmodum in alijs linguis fieri solet.

Paradigma declinationis.

Sing: Num:

Nom:	$\Pi\iota\rho\omega\epsilon\epsilon\varsigma$	Vir.
Gen:	$\eta\tau\epsilon\pi\rho\omega\epsilon\epsilon\varsigma$	Viri.
Dat:	$\epsilon\pi\rho\omega\epsilon\epsilon\varsigma$	Viro.
Accus:	$\eta\pi\rho\omega\epsilon\epsilon\varsigma$	Virum.
Voc:ô	$\acute{\alpha}\pi\rho\omega\epsilon\epsilon\varsigma$	Vir.

Ablatiuo præponunt $\epsilon\beta\omicron\lambda$. $\epsilon\beta\omicron\lambda\delta\epsilon\tau$. $\delta\epsilon\tau$. vè $\epsilon\beta\omicron\lambda\pi\rho\omega\epsilon\epsilon\varsigma$. $\epsilon\beta\omicron\lambda\delta\epsilon\tau\pi\rho\omega\epsilon\epsilon\varsigma$. $\delta\epsilon\tau\pi\rho\omega\epsilon\epsilon\varsigma$ à Viro.

Plura: Num:

Nom:	$\Pi\iota\rho\omega\epsilon\epsilon\varsigma$	Viri.
Gen:	$\eta\tau\epsilon\pi\rho\omega\epsilon\epsilon\varsigma$	Virorum.
Dat:	$\epsilon\pi\rho\omega\epsilon\epsilon\varsigma$	Viris.
Accus:	$\eta\pi\rho\omega\epsilon\epsilon\varsigma$	Viros.
Vocat:	$\acute{\alpha}\pi\rho\omega\epsilon\epsilon\varsigma$	ô Viri.

Loco Ablatiui præponunt nomini $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\delta\epsilon\tau$.
Pars

PARS III.

De Pronomine.

Nominis vicem subeunt Pronomina; quæ sunt separata, vel alijs vocibus affixa. Separata sunt triplicia, Personalia, Demonstratiua, & Relatiua, quæ generibus & numeris variantur.

CAPVT I.

De Pronomine Personali.

	I Personæ.	2 Personæ.	3 Personæ.
Sing:	EGO ego.com: $\epsilon\gamma\omega$	TU tu. $\sigma\upsilon$	MAS: ILLE mas. $\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$ FÆM: ILLA fæm. $\alpha\upsilon\tau\eta$
Plur:	COM: NOS. $\epsilon\gamma\omega\mu\epsilon\varsigma$	VOS. $\sigma\upsilon\varsigma$	ILLI. $\α\upsilon\tau\omicron\iota$

Datiuos pronominum hisce vocabulis exprimunt Copita. $\epsilon\mu\iota$ mihi. $\sigma\upsilon$ tibi. $\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$ illi. vel fæm: $\alpha\upsilon\tau\eta$. Plural: $\epsilon\gamma\omega\mu\epsilon\varsigma$ nobis. $\sigma\upsilon\varsigma$ vobis. $\alpha\upsilon\tau\omicron\iota$ illis. Reliqui casus Pronominum separati à nominibus & verbis quibus affiguntur, esse nõ possunt, vti videbitur.

CAPVT II.

De Pronomine Demonstratiuo & Relatiuo.

Demonstratiuum duplex est, propinquum & remotum.
Pro-

	Propinquum.	Remotum.	Relatiuum.
Sing.	(maf. Φ&Ι Hic.	ΦΗΤΕΛΛΕ&Υ	ΦΗ Qui.
	(fem. Θ&Ι Hęc.	ΕΤΕΛΛΕ&Υ	ΘΗ Quæ.
		ΘΗΕΤΕΛΛΕ&Υ	
		ΕΤ&Υ	Ista.
Plural:	ΗΗ Hi.	ΗΗΕΤΕΛΛΕ&Υ	Illi. ΗΗ qui.com.

Nota. ΦΗ. ΘΗ. ΗΗ. relatiua admittūt etiā ΕΤ&Υ. ut ΦΗΕΤ&Υ, ΘΗΕΤ&Υ. qui, quæ. aliquando etiam vsurpantur reiecto ΦΗ. ΘΗ. ut Πιρ&ΙΕΤ&Υ ΦΗΕΤ&Υ ΧΦΟΥ. hic vir qui genuit. omisso ΦΗ sic dicitur. Πιρ&ΙΕΤ&Υ ΧΦΟΥ idem, Ψ&ΙΕΤ&Υ ΘΗΕΤ&Υ ΕΙ&ΙΕΛΛΕ&Υ. hæc mulier quæ genuit. sic redditur. Ψ&ΙΕΤ&Υ ΕΙ&ΙΕΛΛΕ&Υ. Sed de reliquis relatiuis & interrogatiuis fusiùs tractabimus in sectione de aduerbijs

PARS IV.

De affixis & præfixis eorumque Ratione apud Coptitas.

Affixa vocantur Pronomina inseparabilia à fine nominibus adiuncta, innuuntque significationem possessiuam. in quorum positionem Coptitæ à cæteris Orientalibus discordant; subinde enim ea ponunt in fine, subinde initio; in medio quoque verborum ea poni ex sequentibus patebit; utuntur ad omnem possessiuam significationem indicandam octo potissimum literis, tot nimirum quot diuer-

diuersis modis alicuius rei possessio considerari potest.
Suntque sequentes de quibus & fusiùs alibi.

Α. Ι. Κ. Η. ΤΕΙ. Ε. ΡΕ. Ψ. Ο. Υ.

1. **Α** in dictione occurrens indicat personam loquē-
tem de seipſa, hoc est iā personam singul: numeri ΠΑΘΕ
Dominus meus . ΠΑΙΩΤ Pater meus . ΠΑΝΟΥΤ
Deus meus: vbi nota initialem literam Π. articulum gen:
masc: coniunctam literæ α constituere vocem possessi-
uam in prima persona masc: gen: vt ΠΙΡΩΕΙ Vir , cum
affixo ΠΑΡΩΕΙ Vir meus .

2. **Ι** litera idem significat person: primā singul: num:
quæ ponitur nūc in principio, nūc in fine. vt ΠΕΤΕΖΙΝΙ
voluntas mea . ΔΙΟΑΧΙ locutus sum . ΜΗΙ mihi .

3. **Κ** indicat secundam personam masculini gen: E. C.
ΠΕΚΟΘ Dominus tuus . ΠΕΚΩΤ Pater tuus . ΠΕΚ-
ΝΟΥΤ Deus tuus . ΔΙΟΑΧΙ locutus es . ΗΑΡΟΚ tibi

4. **Η** significat primam personam pluralis numeri
loquēte de seipſa . vt ΠΕΝΟΘ Dominus noster . ΠΕ-
ΝΩΤ Pater noster . ΔΙΝΩΤ credimus . ΕΡΩΙ à nobis .

5. **ΤΕΙ** indicat 2 personam pluralis numeri. vt E. G.
ΠΕΤΕΙΝΟΘ verba vestra . ΠΕΤΕΙΝΟΘ Dominus
vester . ΔΡΕΤΕΙΝΟΧΙ locuti estis ἡμετερι vobis .

6. **Ε** indicat personam 2 presentem vt ΠΕΘ Dominus tuus ,
ΤΕΘ Domina tua .

7. **ΡΕ** indicat 2 personā præſ: vt ΔΡΕΟΑΧΙ locuta es .

8. **Ϩ** significat 3 personam masculinam. vt **ΠΕΥΡΑΝ** nomen eius. **ΔΥΧΙΕΙ** inuenit. **ΦΩϨ** ei.

9. **Ϣ** significat fæmin: in 3 persona loquentem. vt **ΠΕΚΟΥϢ** Deus eius.

10. **Υ**. 3 personæ plural: num: vt **ΠΟΥΘ** Dominus eorum. **ΔΥΘΩΝΤ** fecerunt. **ΗΤΩΟΥ** eis.

Paradigma expansum.

Paradigma Nominis affixati.

Singularis.

Δ	ΠΔΘ	Dominus meus.
Κ	ΠΕΚΘ	Dominus tuus.
Ϣ	ΠΕΘ	Dominus tuus fæm:
Ϩ	ΠΕϨΘ	Dominus suus vel eius.
Ϣ	ΠΕϢΘ	Dominus eius fæm:
Η	ΠΕΗΘ	Dominus noster.
ΤΕΗ	ΠΕΤΕΗΘ	Dominus vester.
Υ	ΠΟΥΘ	Dominus eorum.

Pluralis.

Δ	ΔΔΘ	Domini mei.
Κ	ΔΕΚΘ	Domini tui.
Ϩ	ΔΕϨΘ	Domini sui masc:
Ϣ	ΔΕϢΘ	Domini eius f.
Η	ΔΕΗΘ	Domini nostri.
ΤΕΗ	ΔΕΤΕΗΘ	Domini vestri.
Υ	ΔΟΥΘ	Domini eorum.

aliud

Sing.	Aliud.	Plur.
Α παζο	facies mea.	παζο
Κ πεκζο	facies tua.	πεκζο
Υ πεϥζο	facies eius.	πεϥζο
ϸ πεςζο	facies eius f.	πεςζο
Η πεηζο	facies nostra.	πεηζο
ΤΗΝ. ΠΕΤΗΝΖΟ	facies vestra.	ΠΕΤΗΝΖΟ
Υ ΠΟΥΖΟ	facies eorum	ΠΟΥΖΟ

Non secus reliqua nomina masc: generis occurrence formanda sunt; vt παρῶεις homo, vir, παρῶεις Vir meus. πεκρῶεις, πεϥρῶεις, πεςρῶεις, πεηρῶεις, ΠΕΤΗΡῶεις, ΠΟΥρῶεις, ΠΑρῶεις, πεκρῶεις, πεϥρῶεις, &c. Sic quoque πατὴρ Pater. vt dictum est. πατὴρ Pater meus, πεκπατὴρ, πεϥπατὴρ, πεςπατὴρ. & sic de reliquis.

Paradigma Nominum feminini gen: cum affixis.

Α παδο	Domina mea.
Κ πεκδο	Domina tua.
Υ πεϥδο	Domina eius.
ϸ πεςδο	Domina eius.
Η πεηδο	Domina nostra.
ΤΗΝ. ΠΕΤΗΝΔΟ	Domina vestra.
Υ ΠΟΥΔΟ	Domina eorum.

Aliud.
Α παζιρην
Ρη
Κ

K	TEKZIRHHH	Pax tua.
Ч	TEY ZIRHHH	Pax eius.
C	TEC ZIRHHH	Pax eius f:
H	TEH ZIRHHH	Pax nostra.
ТЕН	TE TEN ZIRHHH	Pax vestra.
У	ТОУ ZIRHHH	Pax eorum.

Aliud Sing:

Δ	TAEEAT	mater mea.
K	TEKEEAT	mater tua.
Ч	TEYEEAT	mater sua.
C	TECEEAT	mater eius f:
H	TEHEEAT	mater nostra.
ТЕН	TE TENEEAT	mater vestra.
У	ТОУEEAT	mater eorum.

Plural:

Δ	PAEEAT	matres meæ.
K	PEKEEAT	matres tuæ.
Ч	PEYEEAT	matres eius.
C	PECEEAT	matres eius f:
H	PEHEEAT	matres nostræ.
ТЕН	PE TENEEAT	matres vestræ.
У	ПУЕЕAT	matres eorum.

Atque ex his & similibus exemplis facile cognosces qua ratione quoduis aliud verborum, quo ad affixa sua formandum sit.

H

P. 9

Pars

PARS V.

De Verbo eiusque particulis.

Multa mihi hęc de varia verbi subdiuisione Coptitıs vřitata, dicenda forent. verũm quandoquidem eam tractationem Thesauro nostro reseruauimus; solũm hęc methodum, qua in verborum inflexione vtuntur, a nostra admodum diuersam, ostendemus. Vt methodus nostra spinosioribus minutijs remotis Tyronibus facilior reddatur & planior. Notandum itaque Coptitas octo characterum, vel potius particularum nunc in alia, & alia signa diuisarum subsidio, omnem cũm nominum: rũm verborum inflexionem metiri. Sunt autem dictę particulae veluti signa quaedam seu indices generis, numeri, casus, personę, modorum, temporum, aliarumque circumstantiarum, quę in nominibus & verbis passim a Grammaticis considerantur. Huiusmodi itaque particularum cognitionem si habueris, difficile non erit, quoduis verbum Coptum coniugare. particulae sunt sequentes.

ⲁ. ⲉⲓ | ⲡ | Ⲙ | Ⲛ | Ⲙ | Ⲙ | ⲉⲣⲟ | ⲁⲚ | ⲐⲚ. | ⲉⲣⲧⲉⲓ.

Verũm vt maiori claritate procedamus, tractatũ hunc de verbo in totidem partes, quot particulae sunt, subdiuidemus, vt singularũ particularum seu notarum in nominibus, & verbis occurrentiũ, officia melius percipiantur.

Diuisio prima.

Ac primũ quidem signum ⲁ. ⲉⲓ, indicat personã de seipso loquẽtẽ in nominibus, hoc est denotat affixũ primę

Ⲓⲓ 2

pri-

personę. Ac primò quidē in nominibus. hęc signa habet.

1 $\mu\alpha$ $\mu\alpha\sigma\zeta$ Dominus meus.

2 $\mu\alpha$ $\mu\alpha\sigma\zeta$ Domini mei.

3 $\tau\alpha$ $\tau\alpha\sigma\zeta$ Domina mea.

In verbis verò præteriti temporis habet hęc signa.

signa Exemplum.

1 $\lambda\iota$ $\lambda\iota\sigma\alpha\chi\iota$ Locutus sū, vel loquebar.

2 $\epsilon\tau\lambda\iota$ $\epsilon\tau\lambda\iota\sigma\alpha\chi\iota$ Cum locutus sim.

3 $\mu\lambda\iota$ $\mu\lambda\iota\sigma\alpha\chi\iota$ Locutus erā vel loquebar.

In verbis verò futuri temporis hęc signa habet.

Exemplum futuri.

1 $\epsilon\lambda\iota$ $\epsilon\lambda\iota\sigma\alpha\chi\iota$ loquar.

2 $\epsilon\lambda\iota\sigma\alpha$ $\epsilon\lambda\iota\sigma\alpha\chi\iota$ volo loqui.

3 $\epsilon\lambda\iota\sigma\alpha$ $\epsilon\lambda\iota\sigma\alpha\chi\iota$ ut loquar.

4 $\epsilon\lambda\iota\sigma\alpha$ $\epsilon\lambda\iota\sigma\alpha\chi\iota$ loquar.

5 $\epsilon\lambda\iota$ $\epsilon\lambda\iota\sigma\alpha\chi\iota$ qui loquar.

6 $\epsilon\lambda\iota$ $\epsilon\lambda\iota\sigma\alpha\chi\iota$ quia loquar.

In verbis verò temporis præsentis habet hoc signum

1 $\epsilon\lambda\iota\sigma\alpha\chi\iota$ ego loquor.

Diuisio Secunda.

Litera **N** significat hominem, seu personam loquen-

tem de seipso & de alio. id est persona consorte: ha-

betque signa quindē. Ac primo quidem in nomi-

bus hęc 3 signa habet. $\mu\epsilon\mu$, $\mu\epsilon\mu$, $\mu\epsilon\mu$.

Ac primo quidem in nominibus, hoc est consorte: habetque signa quindē.

1 $\mu\epsilon\mu$ ego loquor.

2 $\mu\epsilon\mu$ tu loqueris.

3 $\mu\epsilon\mu$ illi loquitur.

4 $\mu\epsilon\mu$ illi loquitur.

5 $\mu\epsilon\mu$ illi loquitur.

6 $\mu\epsilon\mu$ illi loquitur.

7 $\mu\epsilon\mu$ illi loquitur.

8 $\mu\epsilon\mu$ illi loquitur.

9 $\mu\epsilon\mu$ illi loquitur.

10 $\mu\epsilon\mu$ illi loquitur.

11 $\mu\epsilon\mu$ illi loquitur.

12 $\mu\epsilon\mu$ illi loquitur.

13 $\mu\epsilon\mu$ illi loquitur.

14 $\mu\epsilon\mu$ illi loquitur.

NEH	1	NEHOC	m. Dominus noster.
NEH	2	NEHOC	m. Dominini nostri.
TEH	3	TEHOC	f. Dominae nostrae.

In verbis verò præteriti temporis hæc 4 signa habet.

AN	1	ANC&XI	Locuti sumus.
ETAN	2	ETANC&XI	(cùm locuti fuerimus.
NAH	3	NANC&XI	(vel cùm loqueremur
YAH	4	YANC&XI	Locuti fuimus.
			(Quia locuti sumus vel
			(vt locuti fuerimus.

In verbis futuri hæc octo signa habentur.

EUREH	1	EUREHC&XI	Vt loquamur.
NEH	2	NEHC&XI	Loquemur.
ENNA	3	ENNAHC&XI	Volumus loqui.
NTEN	4	NTENHC&XI	Vt loquamur.
EEAREH	5	EEAREHC&XI	Loquamur.
ETEN	6	ETENHC&XI	Qui loquemur.
TEH	7	TEHC&XI	Loquemur.
YAH	8	YAHHC&XI	Quia loquemur.

In verbis denique præsentis temporis hoc signum habet EN, vt ENHC&XI loquimur vel loquentes sumus.

Diuisio 3.

Tertia verò Litera **H**, significat tertiam personam præsentem siue affixum 3 personæ, habetque signa 14.

ac primò quidem in nominibus 3 signa habet.

ΠΕΥ	1	ΠΕΥΘΣ	m. Dominus eius vel suus.
ΠΕΥ	2	ΠΕΥΘΣ	m. Domini eius, vel sui,
ΤΕΥ	3	ΤΕΥΘΣ	f. Domina eius, vel sua

In verbis præteriti temporis habet signa, tria vt sequitur.

ΛΥ	1	ΛΥΕCAXI	Locutus est. (ille videlicet)
ΕΤΑΥ	2	ΕΤΑΥCAXI	Cùm locutus esset.
ΠΑΥ	3	ΠΑΥCAXI	Locutus erat vel loquebatur.

In verbis verò futuri tēporis, 7 signa habet. vt sequitur.

ΕΥΕ	1	ΕΥΕCAXI	Loquetur.
ΕΥΠΑ	2	ΕΥΠΑCAXI	velit loqui seu locuturus est.
ΕΥΡΕΥ	3	ΕΥΡΕΥCAXI	Vt loquatur.
ΗΤΕΥ	4	ΗΤΕΥCAXI	Vt loquatur
ΛΑΡΕΥ	5	ΛΑΡΕΥCAXI	Loquetur.
ΕΤΕΥ	6	ΕΤΕΥCAXI	Qui loquetur.
ΥΑΥ	7	ΥΑΥCAXI	Quia loquetur.

In verbis præsentis temporis habet ΕΥ. vti ΕΥCAXI ipse loquens est, seu loquitur.

Diuisio 4.

Quarta litera **K** indicat secundam personam præsentem masculinam, hoc est affixum *suis*. habetque signa 14. Ac primò in nominibus 3 signa habet. vt sequitur.

ΠΕΚ	1	ΠΕΚΘΣ	Dominus tuus m.
ΠΕΚ	2	ΠΕΚΘΣ	Domini tui m.
ΤΕΚ	3	ΤΕΚΘΣ	Domina tua f.

In

In verbis præteriti temporis habet 3 signa.

Λκ 1 **ΛκC&XI** Loquebaris seu locutus es.

ΕΤκ 2 **ΕΤκC&XI** Quando locutus es.

Ν&κ 3 **Ν&κC&XI** cum locutus eras vel loquebaris:

In verbis futuri temporis habet 7 signa, vti sequitur.

ΕκΕ 1 **ΕκΕC&XI** Loquêris.

ΕκΙα 2 **ΕκΙαC&XI** Velis loqui.

Εθρεκ 3 **ΕθρεκC&XI** Vt loquaris.

ῑτεκ 4 **ῑτεκC&XI** Vt loquaris.

Ελρεκ 5 **ΕλρεκC&XI** Loquêris.

Ετεκ 6 **ΕτεκC&XI** Qui loquêris.

Ψ&κ 7 **Ψ&κC&XI** Quia loquêris.

In verbis verò præsentis temporis habet tantum signum **Εκ** vt **ΕκC&XI** loquens tu es, seu loqueris.

Diuisio 5.

5 **С** Indicat personam femininam absentem, habetq; signa 14. In nominibus quidem vt sequitur.

ΠεC 1 **ΠεCOC** Dominus eius fæm:

ΝεC 2 **ΝεCOC** Domini eius fæm:

ΤεC 3 **ΤεCOC** Dominæ eius.

In verbis præteriti tēporis habet 3 signa. suntq; sequētia.

ΛC 1 **ΛCC&XI** Locuta est vel loquebatur.

ΕΤC 2 **ΕΤCC&XI** Quando locuta est.

Ν&C 3 **Ν&CC&XI** Locuta fuit vel loquebatur

In verbis futuri temporis habet 7 signa vt sequitur.

ΕCC

Ε	1	Ε ΕC&XΙ	Loquetur.
Ε ΝΑ	2	Ε ΝΑC&XΙ	Velit loqui.
Ε ΘΡΕC	3	Ε ΘΡΕC&XΙ	Vt loquatur.
Η ΤΕC	4	Η ΤΕC&XΙ	Vt loquatur. fem.
Λ ΑΡΕC	5	Λ ΑΡΕC&XΙ	Loquatur.
Ε ΤΕC	6	Ε ΤΕC&XΙ	Quæ loquetur.
Υ ΑC	7	Υ ΑC&XΙ	Loquatur.

In verbis presentis temporis habet **ε**γ. vt **ε**cc&xι ipsa loquitur.

Diuisio 6.

Sexto Literę **ε**ρ indicat 2 personam fæmininam presentem, habetque 14 signa. ac in nominibus quidem 3

Π Ε	1	Π ΕCΙ	Dominus tuus.)
Ν Ε	2	Ν ΕC	Domini tui.)f.
Δ Ε	3	Δ ΕC	Dominæ tuæ.)

In verbis præteriti temporis habet similiter 3 signa.

Λ ΡΕ	1	Λ ΡΕC&XΙ	Locuta es.
Ε ΤΑΡΕ	2	Ε ΤΑΡΕC&XΙ	Quando locuta es.
Ν ΑΡΕ	3	Ν ΑΡΕC&XΙ	Loquebaris.

In verbis futuri temporis habet 7 signa vt sequitur.

Ε ΡΕ	1	Ε ΡΕC&XΙ	Loqueris.
Ε ΡΝΑ	2	Ε ΡΝΑC&XΙ	Vt loquaris.
Ε ΘΡΕ	3	Ε ΘΡΕC&XΙ	Vt loquaris.
Η ΤΕ	4	Η ΤΕC&XΙ	Vt loquaris.
Λ ΑΡΕ	5	Λ ΑΡΕC&XΙ	Loquaris.

Ετε

Ετε 6 **Ετεcaxi** Quæ loqueris.

Ψαρε 7 **Ψαρεcaxi** Loqueris.

In verbis temporis præsentis habet signum **Ερ** vt **εpcaxi** loqueris fæm:

Diuisio 7.

Septimò. Hæ literæ **Οr** **Δr** significant nomina pluralia absentia, siue affixum 3 personæ. ac in nominibus primò 3 signa habet.

Ποr 1 **Ποrοc** Dominus eorum.

Νοr 2 **Νοrοc** Domini eorum.

Τοr 3 **Τοrοc** Dominae eorum.

In verbis futuri temporis habet signa 3 vti sequitur.

Αοr 1 **Αrcaxi** (Loquebantur
(vel locuti sunt.

Εταr 2 **Εταrcaxi** Quando locuti sunt.

Ναr 3 **Ναrcaxi** Locuti fuerunt.

In verbis futuri temporis habet 7 signa.

Ερε 1 **Εrcaxi** Loquentur.

Ερια 2 **Εριαcaxi** Volunt loqui.

Εθοr 3 **Εθοrcaxi** Vt loquantur.

ητωr 4 **ητωrcaxi** Loquantur.

λλαποr 5 **λλαποrcaxi** Loquantur.

Ετωr 6 **Ετωrcaxi** Qui loquentur.

Ψαr 7 **Ψαrcaxi** Loquentur.

In verbis præsentis tēporis habet signū **Εr** vt **Εrcaxi** loquentur.

R r

Diui-

Diuisio 8.

ΤΕΤΙ, demum indicat secundam personam pluralem, habetque signa 14. In nominibus quidem 3.

ΠΕΤΕΝ	1	ΠΕΤΕΝΟC	Dominus vester.
ΔΕΤΕΝ	2	ΔΕΤΕΝΟC	Domini vestri.
ΘΕΤΕΝ	3	ΘΕΤΕΝΟC	Domine vestre.

In præterito habet totidem signa.

ΑΡΕΤΕΝ	1	ΑΡΕΤΕΝCΑΧΙ	Locuti estis.
ΕΤΑΡΕΤΕΝ	2	ΕΤΑΡΕΤΕΝCΑΧΙ	Quando locuti (estis.
ΝΑΡΕΤΕΝ	3	ΝΑΡΕΤΕΝCΑΧΙ	Loquebamini.

In futuro habet signa septem sequentia.

ΕΡΕΤΕΝ	1	ΕΡΕΤΕΝCΑΧΙ	Loquemini
ΘΕΤΕΝ	2	ΘΕΤΕΝCΑΧΙ	Voletis loqui.
ΕΘΡΕΤΕΝ	3	ΕΘΡΕΤΕΝCΑΧΙ	Vt loquamini.
ΗΤΕΤΕΝ	2	ΗΤΕΤΕΝCΑΧΙ	Vt loquamini.
ΛΑΡΕΤΕΝ	4	ΛΑΡΕΤΕΝCΑΧΙ	Cum loquamini
ΕΤΕΤΕΝ	6	ΕΤΕΤΕΝCΑΧΙ	Qui loquemini.
ΥΑΡΕΤΕΝ	7	ΥΑΡΕΤΕΝCΑΧΙ	Loquemini.

In præsentis hoc signum habet **ΘΕΤΕΝ**. vt
ΘΕΤΕΝCΑΧΙ loquimini.

Table

Tabella Notarum verbis ad genera, per
sonas, & tempora significanda
præfixarum.

	Nota Præteriti Perfecti.	Nota Præteriti Imperf.	Nota Particip: præsentis Ind: modi	Nota Futuri:	Pronomi- na corre- sponden- tia.
Singularis numerus:	(1) N&I	ΔI	GI	€IE	Ego
	(2) m. N&K F. N&pe	m. ΔK F. Δpe	m. EK F. ep	m. €KE F. €pe	Tu
	(3) m. N&q F. N&c	m. Δq F. Δc	m. EQ F. EC	m. €QE F. €CE	Ille Illa
	Pluralis numerus:	(1) N&II	ΔII	€II	€€II
(2) N&pe- TEN		Δpe-TEN	€pe-TEN	€€pe-TEN	Vos.
(3) N&Y		ΔY	€Y	€€Y	Illi. illæ.

Ex hac tabula dicto citius disces coniugationem ali-
cuius verbi, quemadmodum in sequentibus exemplis patet.
vbi radicibus verborum **C&XI** dicere. **C&TE** audire.
€W&Z petere. **€W&K** surgere. alijsq; si præfixeris par-
ticulas in hac præcedente tabula contentas, totam coniu-
gationem verbi absolueris. Sed hæc omnia praxis & exer-
citiu frequens reddent faciliora.

Paradigma 2.

Præteritum Perfectum.

Singul:

Plural:

1. Ἀκούτεε Audiui.	1. Ἀκούτεε audiui.
2. Ἀκούτεε uisti.	2. Ἀκούτεε distis.
3. Ἀκούτεε diuit.	3. Ἀκούτεε audierunt.

Præteritum Imperfectum.

1. ἄι Audiebā.	1. ἄι Audiebamus.
2. ἄκ(ούτεε diebas.	2. ἄκ(ούτεε batis.
3. ἄγ Audiebat.	3. ἄκ Audiebant.

Participium præsens.

1. εἰ Audio.	1. εἰ Audimus.
2. ἐκ(ούτεε Audis.	2. ἐκ(ούτεε ditis.
3. ἐγ Audit.	3. ἐκ Audiant.

Futurum.

1. εἰε Audiam.	1. νεκ Audiemus.
2. ἐκε(ούτεε udies.	2. ἐπετεκ(ούτεε dietis.
3. ἐγ Audiet.	3. ἐξε Audient.

Imperat: ἀκούτεε.

Non secus alia verba τῶνκ surgere. ὡπεκ adiu-
rare. τῶβ & petere. coniugabis.

Quare duo tantum hîc proposuisse sufficiat.

Para-

3 (ECC&XI loquetur. EYEC&XI loquentur
ECC&XI f&em:

Imperatiuus.

αχδϞ. Loquere, loquere f&em: loquimini. Semper manet inuariabilis, solum plurale cognoscitur ex adiunctis vti supra dictum est.

De Imperatiuo.

Nota in verbis aliquando tempora esse sine dictis signis, quemadmodum in Imperatiuo vt sequitur.

Ϟαυηκ		furge masc:			
Ϟαυοχμ		furge f&em:			
ϞαυοχμδϞ		furgite com:			
εεϞυηακ		abi M.			
εεϞυηε		abi F.			
εεϞυηεϞυηε		abite C.			
εεοϞ	veni m.	εεη	veni f.	εεϞυη	venite.

Aliqu&do s&nt sine signis & illud est omne verb& actiu&.

	m.	f.	com:
οϞυηε	ede	ede	edite.
Ϟαυ	bibe	bibe	bibite.
εϞεδ	serua	serua	seruate.
Ϟι	accipe	accipe	accipite.
Ϟ	da	da	date
εεοϞυη	ambula	ambula	ambulate.
εεχδϞ	dic	dic	dicite.

αηαγ	vide	vide	videte.
αυτεε	audi	audi	audite.
αρι	fac	fac	facite

Et hæc signa.

αυτεεταυρι	audi	ô filia.
αυτεεμυθου	id est	audite ô populi.
αυτεεπαυρι	audi	ô fili.

De particula negatiua in Imperatiuo vsurpanda.

Coptite prohibitionē indicâtes, Imperatiuo proponūt
 particulam negatiuam $\epsilon\epsilon\pi\epsilon\rho$ ne. non. vt V. G. $\epsilon\epsilon\pi\epsilon\rho$
 $\rho\alpha\omega\epsilon$ כסל ne comedas. $\epsilon\epsilon\pi\epsilon\rho\alpha\rho\iota$ ne facias.

Aliquando particula non vsurpatur tantum in Impe-
 ratiuo, sed in reliquis modis, & personis. vt in futuro seu
 coniuuctiuo. præfixa hac particula $\eta\eta\eta$. non. vt

$\eta\eta\alpha\delta\alpha\omega\epsilon$	ne comedam.	$\eta\eta\kappa\omega$	ne bibã.
$\eta\eta\epsilon\kappa\delta\alpha\omega\epsilon$	ne comedas.	$\eta\eta\epsilon\kappa\omega$	ne bibas.
$\eta\eta\delta\alpha\omega\epsilon$	ne comedant.	$\eta\eta\delta\omega$	ne bibãt.

Sunt quoque AEgyptijs tot diuersæ particulae negati-
 uæ, quot diuersæ sunt literæ mutantés significationem re-
 rum in numero & persona. quarum quidem supra 8. nu-
 merauimus, quibus singulis respondent singulae particu-
 lae negatiuæ sequentes. $\epsilon\epsilon\pi\iota$ non ego. $\epsilon\epsilon\pi\epsilon\eta$ nō nos.
 $\epsilon\epsilon\pi\epsilon\gamma$ non ille. $\epsilon\epsilon\pi\epsilon\kappa$ non tu. $\epsilon\epsilon\pi\epsilon\varsigma$ non illa. f.
 $\epsilon\epsilon\pi\epsilon$ non tu f. $\epsilon\epsilon\pi\omega$ non illi. $\epsilon\epsilon\pi\epsilon\tau\epsilon\eta$ non vos.

Exemplum!

$\epsilon\epsilon\pi\iota\varsigma\alpha$ non loquar. $\epsilon\epsilon\pi\epsilon\varsigma\alpha\alpha\iota$ non loquatur f.

$\epsilon\epsilon\pi\epsilon\eta$

ἐΠΕΠΕΚΣΧΙ		loquamur.
ἐΠΕΠΕΥΣΧΙ		loquantur.
ἐΠΕΠΕΚΣΧΙ	non	loquaris.
ἐΠΟΥΣΧΙ		loquamini.
ἐΠΕΤΕΠΕΚΣΧΙ		loquātur.
ἐΠΕΚΣΧΙ		loquaris tu f.

Ex quibus colliges mutationem nullam in ipso verbo **ΣΧΙ**, fieri, sed in particula negatiua idem significante. quam rem si benè perceperis, magnam quoque partem difficultatis Grammaticæ Coptæ superaueris. Sed de his pluribus, suo loco.

CAPVT VI.

De affixorum ratione.

Quemadmodum apud omnes Oriētales, vti Hebræos, Syros, Chaldæos, Arabas, Aethiopus, pronomina possessiua, non sicut apud nos indicātur, per separata pronomina; sed per particulas qualdam, quas, quia nominibus & verbis affigi solēt in fine, affixa dicuntur; sic & Aegyptij, particulis quibusdā vtuntur, quæ nominibus & verbis adnexæ, affixorum rationem obtinent. Sūtq; duplices vti sequitur.

ἐΠΙ	1 pers. sing: com:	ἐΠΕΠΙ	me.
ἐΠΟΥ	1 pers: plur: com:	ἐΠΕΠΟΥ	nos.
ἐΠΟΥ	3 pers. sing: mas.	ἐΠΕΠΟΥ	illum eū
ἐΠΟΥ	2 pers: sing: mas.	ἐΠΕΠΟΥ	te
ἐΠΟΥ	3 pers: sing: fam.	ἐΠΕΠΟΥ	illā eam.

ἐΠΟΥ

ερω	2 pers: siug: fem.	εεεω	te.
ερωσ	3 pers: plur: com.	εεεωσ	illos eos.
ερωτεν	2 pers: plur:	εεεωτεν	vos

Exemplum in verbo ερωσ vidit.

Præteritum perfectum.

ερωσ		Vidit me.
ερωσ	hoc est.	Cum vidit te
ερωσ		Vidit te. fæm:

Futurum.

ερωσ		Videbit eos.
ερωτεν		Videbo vos.
ερωσ		Vt videat te.
ερωσ		Vt videat me.
ερωσ		Videat eos.
ερωσ		Qui vidit eum.
ερωσ		Cum vidit nos.

In presenti ερωσ, videt eum. In Imperati-
 ερωσ vide eum. ερωσ videme. &
 sic de cæteris. Demum ne quiquam Grammaticæ no-
 stræ Coptæ deesset visum est hoc loco subiungere tabu-
 lam quandam compendiosam in qua quicquid hucusque
 dictum est veluti in anacephaleosi quadm contineretur.
 Usus eius iste est. data radice verbi quære tempus, perso-
 nam, genus, numerum à dextra. & possessiua modusque
 & tempora in calce tabulæ & angulus communis dabit
 affixum radici addendum.

Syno-

322 *Synopsis totius Grammaticae.*
Synopsis Literarum & signorum earundem, quibus

Signa	1	2	3	4	5	6	7
1	Α	ΠΑ	ΠΑ	ΠΑ	ΠΑ	ΠΑ	ΠΑ
2	Κ	ΠΕΚ	ΠΕΚ	ΠΕΚ	ΠΕΚ	ΠΕΚ	ΠΕΚ
3	Ϙ	ΠΕϘ	ΠΕϘ	ΠΕϘ	ΠΕϘ	ΠΕϘ	ΠΕϘ
4	Ερ	ΠΕ	ΠΕ	ΠΕ	ΠΕ	ΠΕ	ΠΕ
5	С	ΠΕС	ΠΕС	ΠΕС	ΠΕС	ΠΕС	ΠΕС
6	Н	ΠΕН	ΠΕН	ΠΕН	ΠΕН	ΠΕН	ΠΕН
7	ΕΡ	ΠΕ	ΠΕ	ΠΕ	ΠΕ	ΠΕ	ΠΕ
8	ΔΥ	ΠΟΥ	ΠΟΥ	ΠΟΥ	ΠΟΥ	ΠΟΥ	ΠΟΥ
Valor Signorum	affixa m. sing.	affixa plur.	affixa Fam.	Imperf.	Optat. Coniun.	Præter. Perfect.	Futur.
Litteræ.	Π	Ν	Ϙ	Δ	Ε	Η	Ε

Pro Nominibus | Pro præterito verborum

ΕΙΠΕ

Synopsis totius Grammaticae. 323
 Coptite utuntur in Nominum & Verb: inflexione.

8	9	10	11	12	13	14	15
ΕΙΝ&	ΕΒΡΙ	ΗΤ&	Ε& ΡΙ	ΕΤ	ΕΙ	ΤΗ&	mas: 1 p:
ΕΚ Ν&	Ε& // ΡΕΚ	ΗΤΕ&	Ε& ΡΕΚ	ΕΤΕΚ	ΕΚ	ΤΥ&Κ	mas: 2 p:
ΕΥ Ν&	Ε& // ΡΕΥ	ΗΤΕΥ	Ε& ΡΕΥ	ΕΤΕΥ	ΕΥ	ΤΥ&Υ	mas: 3 p:
ΕΡ Ν&	Ε&ΡΕ	ΗΤΕ	Ε& ΡΕ	ΕΤΕ	ΕΡ	ΤΥ& ΡΕ	Fam. 2 p:
ΕΣ Ν&	Ε& // ΡΕΣ	ΗΤΕΣ	Ε& ΡΕΣ	ΕΤΕΣ	ΕΣ	ΤΥ&Σ	Fam. 3 p:
ΕΝ Ν&	Ε& // ΡΕΝ	ΗΤΕΝ	Ε& ΡΕΝ	ΕΤΕΝ	ΕΝ	ΤΥ&Ν	Com. plur. 3 p:
ΤΕ ΤΕΝ	Ε&ΡΕ ΤΕΝ	ΗΤΕ ΤΕΝ	Ε& ΡΕ ΤΕΝ	ΕΤΕ ΤΕΝ	ΤΕ ΤΕΝ	ΤΥ& ΡΕ ΤΕΝ	Com. plur. 1 p:
ΕΥ Ν&	Ε& // ΡΟΥ	ΗΤΟΥ	Ε& ΡΟΥ	ΕΤΟΥ	ΕΥ	ΤΥ&Υ	Com. plur. 3 p:
Volo	Vs	Quod	Qui	Cum	Præfens		
ΕΝ&	Ε&Ρ	ΗΤ	Ε&Ρ	ΕΤ	Ε	ΤΥ	

Pro Futuro verborum

Pro præf: *omnium*

§ f 2

Sectio

SECTIO VI

De Aduerbijs vlyſque particulis Copti-
tis vſitatis

CAPVT I.

Numerant Coptitæ quamplurima huiusmodi particu-
larum genera penes varias earum ſignificationes & con-
ſtructiones. Potiſſima quidem hæc ſunt.

Γαρ	Nam, enim.	Ζοπυς	Adhuc, ſi.
ἀλλὰ	Sed.	εϋϋπ	Cum, quãdo,
πλὴν	Vt, ſed, verũtamẽ.		(quia, ecce.
εϋεν	Super, ſupra, con-	εϋϋη	Coram, ante.
	(tra, à, ab, ex, pro, de.	εϋϋϋ	Retro.
ϋα	Vſq; dum, donec.	ϋενενϋα	Post.
ε	Vſq; dum, donec.	ϋενενϋεν	Ante
ϋεν	In	εϋϋη	Infra
εϋολϋεν	In, de, à, ex.	εϋϋϋϋ	Supra.
ϋενϋεν	Præter, niſi.	ηϋϋη	In.
ϋενϋεν	Præter, niſi	ηϋϋη	In.
ϋενϋεν	Quomodo, qualiter.	εϋϋη	Supra.
ιϋεν	E, ex.	ϋϋϋε	Et non.
ιϋε	Quod, fanè, quaſi.	ϋϋτε	Inter.
ϋεν	Vt.	ϋε	Et.
ϋεν	Ne.	εϋϋη	Quoniã, quia.
ϋενϋεν	Ne	ϋοτε	Ne forte.

εββε	Non, quando.	οχι	
αν	Ne, Vtrum.	ου	Nonne, non.
εφοτα	Ne forte.	ουαν	
αυμπ	Quasi.	αυμπ	Quomodo.
οι	Etiā.	κατα	à, ab, apud.
κε	Etiā.	εδο	Etiāsi.
εβολ	De, à, ex.	ηαυαν	Fuit, est, non
ξε	Quoniā, quia.		(manet.
φη	Qui sing:	ηα, ηε.	Idem.
ηη	Qui plur:	αυερ	Fit, existit
θη	Quæ sing:		(factum est
ηαι	Quæ plur:	αυκ, αυε	Partic: inrandi.
θα	Hic, ille.	αα, αε	Ita, maximè,
φαι	Hic, ille.		(ecce.
ηθοε	Ille, ipse iste.	αεπερ	
ηθυκ	Tu mas:	αεπε	(Non, ne,
ηθδ	Tu fæm:	αεφαι	haud, nondum
ηθδτερ	Vos.	αεπε	
ηθεε	Illa.	αα	ò. quando, inplur:
ηθαοε	Illi.	αα	
αποη	Nos.	αα & αυ	Quando fæ-
αποκ	Ego.		(mina vocatur.

CAPUT II.

De Numeris Coptitarum.

Ἄ	Vnum	Ἄ	1
Β	Duo	Β	2
Γ	Triā	Γ	3
Δ	Quatuor	Δ	4
Ε	Quinque	Ε	5
Σ	Sex	Σ	6
Ζ	Septem	Ζ	7
Η	Octo	Η	8
Θ	Nouem	Θ	9
Ι	Decem	Ι	10
Κ	Vndecim	Κ	11
Λ	Duodecim	Λ	12
Μ	Tredecim	Μ	13
Ν	Quatuordecim	Ν	14
Ξ	Quindecim	Ξ	15
Ο	Sexdecim	Ο	16

ΔΕΚΑ

Cap: II. De Numeris Coptitarum 327

ΔΕΚΒΕΦΘΕ	Septendecim	Ⲛ̅	17
ΔΕΚΒΟΚΘΕ	Octodecim	ⲛ̅	18
ΔΕΚΒΕΝΙΔ	Nouendecim	Ⲝ̅	19
ΙΚΟϢΙ	Viginti	ⲝ̅	20
ΙΚΟϢΙ ΜΟΝΔ	Viginti Vnum	Ⲟ̅	21
ΙΚΟϢΙ ΔΙΟ	Viginti duo	ⲟ̅	22
ΙΚΟϢ ΤΡΙΑ	Viginti tria	Ⲡ̅	23
ΙΚΟϢΙΘΕΙϢϢΑ	Viginti quatuor	ⲡ̅	24
Et sic de cæteris vsque ad 30.			
ΔΡΙΑΝΤΕ	Triginta	Ⲣ̅	30
ϢΕΡΑΝΤΕ	Quadraginta	ⲣ̅	40
ΠΕΝΤΙΑΝΤΕ	Quinquaginta	Ⲥ̅	50
ΕΞΙΑΝΤΕ	Sexaginta	ⲥ̅	60
ΕΠΤΑΕΙΑΝΤΕ	Septuaginta	Ⲧ̅	70
ΟΚΤΑΕΙΑΝΤΕ	Octoginta	ⲧ̅	80
ΕΝΕΝΙΑΝΤΕ	Nonaginta	Ⲩ̅	90
ΕΚΑΤΟΝ	Centum	Ⲙ̅	100
ΔΙΑΚΟϢΕ	Ducenta	Ⲟ̅	200
		ⲟ̅	21

Διάρκοσε	Ϡ	200
Θεράκοσι	ϠϠ	400
Πεντήκοσε	ϠϠϠ	500
Εξάκοσε	ϠϠϠϠ	600
Εβτυκούσε	ϠϠϠϠϠ	700
Εκτοκούσε	ϠϠϠϠϠϠ	800
Επτάκοσε	ϠϠϠϠϠϠϠ	900
Χιλίε	ϠϠϠϠϠϠϠϠ	1000
χίλιε Διο	ϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠ	2000
& sic vsque ad 1000.	ϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠ	10000
Δεκά χιλίε	ϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠ	20000
Ικοσι χιλίε	ϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠ	100000
Vsque ad 100000	ϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠ	200000
Εκατοχίλιε	ϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠ	1000000
Διακούσε χιλίε	ϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠ	2000000
Vsque ad millena millia.	ϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠ	10000000
Χιλίε χιλία	ϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠ	20000000
Διο χιλίε χιλία	ϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠ	1000000000
Χιλίε χιλίε χιλίε	ϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠϠ	
& sic in infinitū deinceps.		

Atque

Atq; hos quidem numeros Coptitæ à Græcis mutua-
 ti sunt. Porrò præter hos alios numeros habent, qui ipsis
 proprij sunt vt sequitur.

Numerandi ratio propria Coptitis.

1	2	3	4	5	6		
Ⲡⲗⲁⲓ	Ⲙⲛⲁⲣ	ϣⲱⲉⲉ	ϣⲓⲱⲣ	ⲛⲟⲗ	Ⲙⲟⲟⲗ	ϣⲁϣϣ	
8	9	10	20	30	40	50	
ϣⲱⲛⲉ	ϣⲓⲧ	ⲙⲉⲧ	ϣⲓⲧ	ⲉⲉⲛ	ⲉⲉ	ⲧⲁⲓⲟⲛ	
60	70	80	90	100	200	300	400
Ⲙⲉ	ϣⲱⲉ	ⲙⲉⲛⲉ	ⲙⲓⲕ	ⲧⲁⲗ	ϣⲱⲉ	Ⲗⲱⲉ	Ⲧⲱⲉ &c.
1000	2000						
ϣⲱⲟ	Ⲗⲱⲟ						

CAPVT. III.

De Computu Ecclesiastico Coptitarum.

Habent Coptitæ menses duodecim & vnum intercala-
 re, de quibus sic legitur in ipsoru libris.

ⲛⲓⲗⲖⲟⲉⲉⲧⲓⲛⲟⲕ Ⲗⲓⲙⲉⲛⲧⲉⲙⲧⲉⲧⲉ
 ⲛⲉⲗⲟ ⲁⲛⲧⲉⲛⲟⲥⲓⲕⲁ ⲁⲛⲛⲟⲉⲙⲧⲁⲣⲱⲛⲓ
 ⲧⲣⲟⲉⲛⲓ ⲧⲟⲗⲓⲧⲓⲧⲉ ⲧⲣⲟⲉⲛⲓ

Hoc est menses
 Coptici duodecim, quatuordecimus Nisi, qui confungit ex
 quinque dierum intercalatione, singulis 4 annis facta, &c.
 Residuos verò 5 dies intercalares seu *epagomene* vel
 etiam Nisi, ob serpentis caudam mordentis eos expri-
 mentis hieroglyphicum symbolum vocant, vti Onoma-
 sticum ostendit.

منتهم ثلاثية وخمسة سنين يوماً
 خامس النسي يوم الكيس في كل أربع سنين بدو السنة
 S I
 النوروز

النوروز وهي لفظة فارسية. *Hoc est annus eorum 365 dies continet. 5 dies Nisi singulis 4 annis intercalantur initio anni Nuruz &c. Quid Nisi sit supra c. 4. Prodromi vidimus; & paulò ante quoque inuimus. Quid Nuruz sibi velit paulò post explicamus.*

Sciendum igitur quod quemadmodum Aegyptij annum suum *Canicularem* vocabant, qui ex 4 simplicibus. & die aduentitio constabat. Ita etiam Persæ Veteres suum quadriennium *نوروز Neuruz* vocabant. *Neuruz* enim illis est initium veris, quod ad verbũ est nouus dies, quasi diceret *νεμσελια*. Nam vt Aegyptij ortum Caniculæ propter quem Nili incrementa fiebant, obseruarunt, ita etiam Persæ ad hunc vsque diem principia veris non solum temporum ciuiliũ epocham, & titulum statuunt; sed etiam epulis & pompa prosequuntur. vt testatur *Fernandus Lopez l. Ind: rer: c. 46. Hodie verò illud nomen Neuruz non apud Persas solum plurimum est in ore; sed etiam apud alias nationes, adeò vt Turcæ annum solarem Neuruz نوروز vocent. Et cum ætatem alicuius indicare volunt, tot Neuruz dieunt eum habere, quot annos natus est. Persæ itaque annum suum Neuruz vocabant, vt Aegyptij Canicularem. Quin etiam vt Aegyptij ενιαυτος ος, sic illi سال خودای Saal chodai, annum Dei seu Solis. Vnde periodum annorum Solarium in ἀφειρικὸς vitæ humanæ Astrologi vocant Salehodai. Sed hoc differabant Aegyptij à Persis & Chaldæis, quod illi suo Thoth habenas permitterent, neque intercalarent. Nam quot dies erant à nouilunio Thoth primi, tot quadriennia, & annos*

canti-

المبشرة	Hoc est Annunciatio	25 Martij seu
	ultimo Pharmuthi.	
المولد	Natalis Scilicet D. N. I. C. H.	25 Dec: 28
	ⲁϩⲱⲣ	seu Athyr.
الجميع	Epiphania.	6 Ian: 24 Ⲧⲱⲃⲓ. vel Thybi.
دخول الرب	Introitus Domini seu purificatio	B. V. 2. Feb: 6. Ⲙⲉϥⲓⲣ
		seu Mechir.
بطرس بولس	Petrus Paulus id est Festum Apostolorum	
	Petri & Pauli	29 Iun: 4 Ⲅⲙⲏⲏ
التجلي	Reuelatio seu tráfiguratio Christi	6 Aug: 15 Ⲙⲉϥⲓⲣ. Mefori.
الانتقال	Translatio seu Assumptio B. V. M.	15 Aug: 7 Ⲙⲉϥⲓⲣ
الصليب	Cruz. dicitur etiam in Calendario Copt:	
	وجود الصليب	Inuentio Crucis.

Præter hæc festa celebranda alia non inuenio.

Atque hæc sunt quæ de Computu Copto breuiter dicenda duximus. Qui porro plura de eorum computandi ratione temporumq; partibus disponedis desiderat, adeat Gymnasium Hieroglyphicorû Oedipi nostri, in eo enim de AEgyptiaco computu fusè & variè tractatû inueniet.

ⲠⲓⲉⲡⲉⲛⲟⲄ ⲏⲫⲧ ⲡⲓⲣⲉϥϩⲁⲗⲗⲓⲟ ⲡⲉⲗⲗ Ⲓⲛⲉ Ⲫⲥ
 ⲡⲓⲣⲉϥⲓⲣⲓ ⲡⲉϥϥⲓⲣⲓ ⲡⲉⲗⲗ ⲡⲓⲡⲓⲁ ⲉϩⲟⲗⲁ Ⲇⲫⲧ
 ⲫⲏⲉϩⲁⲗⲏⲡⲉ Ⲇⲟⲗ ⲡⲓⲣⲉϥⲁ ⲉⲡⲉⲛⲉ ⲛⲉⲛⲉ ⲛⲉⲛⲉ
 ⲁⲗⲗⲓⲟ